

– HANN HEVUR SKUFFAÐ MEG OFTA, AV TÍ HANN IKKI HEVUR
MEGNAÐ AT HILDIÐ TAÐ, HANN HEVUR LOVAÐ. EG VILDI
BARA YNSKT, AT HANN KUNDI HILDIÐ SEG FRÁ ALKOHOLI OG
VERIÐ TANN, SUM HANN Í VERULEIKANUM ER. TÍ TÁ HANN
ER EDRÚUR, ER HANN HEIMSINS BESTI PÁPI, SIGUR SÁRA

TILVILDARLIG MYND

urt, sum hann síðani ikki megnaði at halda.

Tá Sára fór í triðja flokk, fekk hon eina lærarinnu, sum var henni ein stór hjálp.

– Tá eg bleiv kedd, tók hon meg út úr flokshølinum, og so prátandi hon við meg. Hon visti, at babba hevði rúsdrekkatrupulleikar, sigur Sára. Henda sama lærarinnan fortaldi flokksfeløg-unum hjá Sáru um pápan, og hví hon onkuntið bleiv kedd, hóast tey ikki høvdu sagt ella gjørt henni nakað.

– Tað gjørdi alt nógv lættari, at tey vistu tað, tí so nýttist mær ikki longur at lúgva um babba. Eisini skiltu tey meg betur, um eg var í ringum lag, og spurdu meg, hvat mær bagði, sigur Sára.

Hon heldur ikki, at børnini ella lærararnir kundu gjørt nakað annarleiðis, tey árin hon gekk í fólkaskúla.

– Eg hevði ikki hug til at tosa um tað, fyrr enn eg gekk í triðja flokki, og lærarinnan hevði prátandi við meg og hini børnini um babba. Tá tey so sóu, at eg onkuntið var kedd, spurdu tey, um tað hevði okkurt at gera við babba, og tað var fint, tí tað vísti, at tey hugsaðu um meg og skiltu meg betur.

Vil ikki blíva sum hann

Pápi Sáru drekkur framvegis. Onkuntið sær hon hann í býnum, tá hon er úti við vinfólki.

– Eg práti við hann, um hann er einsamallur, og um eg dugi at síggja, at hann er edrúur. Um hann er fullur, biði eg hann fara heim og tími ikki at prátandi við hann, greiðir Sára frá.

Pápin hevur fleiri ferðir roynt at komið úr rúsdrekkamisnýtluni, men enn hevur tað ikki eydnast honum.

– Størsti trupulleikin er, at hann ikki sjálvur innast inni vil hava hjálp. Og tá nyttar eingin viðgerð ella nakað tilíkt, sum kann fáa hann burtur úr misnýtluni, sigur Sára.

Javnaldrarnir eru byrjaðir at ganga í býnum, og so er eisini við Sáru. Men hon hevur ikki altíð sama hugburð til rúsdrekka eins og vinfólkini. Nøkur teirra eru byrjað at drekka, tá tey fara í býin.

– Fyrr hevði eg tað soleiðis, at eg ætlaði mær ongantið at byrja at drekka, tí eg var bangin fyri at enda sum babba. Eg helt, at kjansurin fyri, at eg eisini fór at verða bundin at rúsdrekka, var ógvuliga stórur, fortelur Sára og leggur afturat:

– Men sum eg eri blivin eldri, haldi eg, at mann gott kann drekka eina ella tvær øl. Eg drekki sjáldan sjálv, tí okkurt innaní sigur mær, at eg ikki skal drekka, sigur Sára.

Hóast hon er hørm um, at pápin er alkoholikari, roynir hon at hugsa um pápan, soleiðis sum hann er, tá hann

er edrúur. Men hon ynskir líka nógv í dag sum fyri 10 árum síðani, at hann gavst at drekka.

– So høvdu vit sæst oftari, eg hevði kunnað vitjað hann, vit kundu gjørt mat saman og annars bara havt tað sambandið, sum onnur børn hava við pápan.

NAVNIÐ SÁRA ER
UPPSUNNIÐ FYRRI
AT VERJA 16 ÁRA
GOMLU GENTUNA

Øll hava rætt til góð barnaár

Fyri einum góðum ári síðani fór Blái Krossur undir verkætlanina »Øll hava rætt til góð barnaár«. Endamálið er at varpa ljós á tey børnini, har annað ella bæði foreldrin eru bundin at rúsdrekka. Jóngerð M. Nielsen, fyribyrgingarráðgevi, er samskipari og bólkaleiðari. Umvegis lærarar, heilsufrøðingar og onnur fáa børn, sum koma úr heimum har rúsdrekka er ein trupulleiki, tilboð um at sleppa í bólkin saman við javnaldrum, ið hava somu bakgrund. Til ber eisini at seta seg í samband við Bláa Kross fyri at koma í ein bólkin. Hvør bólkur mætist umleið triðju hvørja viku, har prátandi verður tær avbjóðingarnar og

trupulleikarnir, sum kunnu vera, tá eitt foreldur er bundið at rúsdrekka.

Fyrsti bólkurin byrjaði í mars mánaði í ár, og í tí bólkinum var Sára saman við tveimum øðrum gentum.

– Tað er fantastiskt at vita, at eg ikki eri tann einasta, sum eri í hesi støðuni. Fyrr skammaðist eg um at hava ein pápa, sum er alkoholikari, og eg havi ongantið veruliga viljað prátandi opið um tað. Eftir at hava verið í bólkinum hjá Bláa Krossi tori eg nógv betur at vera erlig um støðuna og fortelja um tað, eg havi upplivað, sigur Sára.